

CONGREGATIO PRO CLERICIS

SYNODUS EPISCOPORUM

Vaticano, 19 marzo 2022

Prot. n. 220083

Dragi Preoți,

Iată-ne, doi frați de-ai voștri, preoți și noi! Putem să vă rugăm să ne acordați puțin timp? Am dori să discutăm cu dumneavoastră despre un subiect care ne privește pe toți.

„Biserica lui Dumnezeu este convocată în Sinod”. Cu aceste cuvinte începe Documentul pregătit pentru Sinodul din 2021-2023. Timp de doi ani, întregul popor al lui Dumnezeu este invitat să reflecteze asupra temei Pentru o Biserică sinodală: comuniune, participare și misiune. Aceasta este o noutate care poate stârni entuziasm, dar și perplexitate.

Și totuși, „în primul mileniu, «a merge împreună», adică a practica sinodalitatea, a fost modul obișnuit de a proceda al Bisericii”. Conciliul al II-lea din Vatican a evidențiat această dimensiune a vieții Bisericii, care este atât de importantă, încât sfântul Ioan Gură de Aur a putut spune: „Biserica și Sinodul sunt sinonime” (*Explicatio in Psalmum* 149).

Se știe că lumea de astăzi are nevoie urgentă de fraternitate. Fără să-și dea seama, tânjește să-l întâlnească pe Isus. Dar cum putem face ca această întâlnire să aibă loc? Trebuie să ascultăm Duhul Sfânt împreună cu întregul popor al lui Dumnezeu, pentru *a ne reinnoi credința și pentru a găsi noi căi și limbaje* pentru a împărtăși evanghelia cu frații și surorile noastre. Procesul sinodal pe care ni-l propune Papa Francisc are tocmai acest obiectiv: să mergem împreună ascultându-ne reciproc, împărtășind idei și proiecte, pentru a arăta adevăratul chip al Bisericii: o „casă” primitoare, cu ușile deschise, locuită de Domnul și animată de relații fraterne.

Pentru a nu cădea în riscurile evidențiate de Papa Francisc – și anume *formalismul*, care reduce Sinodul la un slogan gol, *intelectualismul*, care face din Sinod o reflecție teoretică asupra problemelor, și *imobilismul*, care ne fixează în siguranța obișnuințelor noastre pentru ca nimic să nu se schimbe – este important să ne deschidem inimile și să ascultăm ceea ce Duhul spune Bisericilor (cf. *Ap* 2,7).

Evident, în fața acestei căi pot apărea temeri.

În primul rând, suntem conștienți de faptul că preoții din multe părți ale lumii poartă deja o mare povară pastorală. Iar acum – se pare – se adaugă încă ceva „de făcut”. Mai degrabă decât să vă îndemnăm să vă înmulțiți activitățile, am dori să vă încurajăm să priviți comunitățile voastre cu acea privire contemplativă despre care ne vorbește Papa Francisc în *Evangelii gaudium* (nr. 71), pentru a descoperi *numeroasele exemple de participare și de împărtășire* care încolțesc comunitățile voastre.

SCRISOARE ADRESATĂ PREOȚILOR CU PRIVIRE LA DRUMUL SINODAL

De fapt, actuala fază diecezană a procesului sinodal își propune să „adune bogăția experiențelor de sinodalitate trăită” (Doc. preg., 31). Suntem siguri că sunt mult mai multe decât ceea ce poate părea la prima vedere, poate chiar informale și spontane. Există deja sinodalitate în acțiune ori de câte ori ne ascultăm profund unii pe alții, învățăm unii de la alții, ne prețuim reciproc darurile, ne ajutăm reciproc și luăm decizii împreună. Toate acestea trebuie evidențiate și apreciate, pentru a dezvolta tot mai mult acel *stil sinodal* care este „*modus vivendi et operandi*” specific Bisericii, poporul lui Dumnezeu” (Doc. preg., 10).

Dar poate exista și o altă temere: dacă se pune atât de mult accent pe preoția comună a celor botezați și pe *sensus fidei* al poporului lui Dumnezeu, ce se va întâmpla cu rolul nostru de călăuză și cu identitatea noastră specifică de slujitori hirotoniți? Este vorba, fără îndoială, de a descoperi din ce în ce mai mult *egalitatea fundamentală a tuturor celor botezați* și de a-i încuraja pe toți credincioșii să participe activ la drumul și misiunea Bisericii. În acest fel vom avea bucuria de a găsi frați și surori care împărtășesc cu noi responsabilitatea evanghelizării. Dar în această experiență a poporului lui Dumnezeu, *carisma specială a slujitorilor hirotoniți* de a sluji, sfinți și anima poporul lui Dumnezeu ar putea și ar trebui, de asemenea, să iasă în evidență într-un mod nou.

În acest sens, am dori să vă rugăm să aduceți o triplă contribuție la actualul proces sinodal:

– Să faceți tot posibilul pentru ca acest drum să se bazeze pe *ascultarea și trăirea cuvântului lui Dumnezeu*. În acest sens, Papa Francisc ne-a îndemnat recent: „Să fim pasionați de Sfânta Scriptură, să ne lăsăm săpați de cuvânt, care ne dezvăluie noutatea lui Dumnezeu și ne determină să îi iubim pe ceilalți fără oboseală” (Francisc, *Omilia pentru Duminica Cuvântului lui Dumnezeu*, 23 ianuarie 2022).

Fără această înrădăcinare în viața cuvântului, riscăm să pășim în întuneric, iar reflecțiile noastre se pot transforma în ideologie. În schimb, punând în practică cuvântul, vom construi casa pe stâncă (cf. *Mt 7,24-27*) și vom putea experimenta, asemenea ucenicilor din Emaus, lumina și călăuzirea surprinzătoare a Celui Înviațat.

– Să ne străduim să ne asigurăm că *acest drum este caracterizat de ascultare și acceptare reciprocă*. Chiar înainte de rezultatele concrete, dialogul profund și întâlnirile reale sunt deja o valoare. În comunitățile noastre există multe inițiative și posibilități, dar, prea adesea, indivizii și grupurile riscă individualismul și autoreferențialitatea. Prin porunca sa nouă, Isus ne amintește că „prin aceasta vor recunoaște toți că sunteți discipolii mei: dacă aveți dragoste unii față de alții” (*In 13,35*). Ca păstori, putem face multe pentru ca iubirea să vindece relațiile și să tămăduiască rănilor care afectează adesea țesutul Bisericii, pentru ca bucuria de a simți că suntem o familie, un popor pe drum, copii ai aceluiași Tată și, prin urmare, frați și surori unii cu alții, să revină, începând de la fraternitatea dintre noi, preoții.

– Să avem grijă ca *acest drum să nu ne ducă la introspecție, ci să ne stimuleze să ieșim în întâmpinarea tuturor*. Papa Francisc, în *Evangelii gaudium*, ne-a dăruit visul unei Biserici care nu se teme să se murdărească pe mâini implicându-se în rănilor umanității, o Biserică ce merge ascultându-i și slujindu-i pe cei săraci și pe cei de la periferie. Acest dinamism „în ieșire” spre frații noștri, cu busola cuvântului și focul iubirii, împlinește marele plan originar al Tatălui: „Ca toți să fie una” (*In 17,21*). În ultima sa enciclică, *Fratelli tutti*, Papa Francisc ne cere să ne angajăm în acest sens împreună cu frații și surorile noastre din alte Biserici, cu credincioșii altor religii și cu toți oamenii de bunăvoință: fraternitatea universală și iubirea fără excludere, care trebuie să îmbrățișeze totul și pe toți. În calitate de slujitori ai poporului lui Dumnezeu, ne aflăm într-o poziție privilegiată pentru a ne asigura că acest lucru nu rămâne o linie directoare vagă și generică, ci se concretizează acolo unde trăim.

Dragi confracți preoți, suntem siguri că pornind de la aceste priorități veți găsi și voi modalități de a da viață unor inițiative specifice, în funcție de necesități și posibilități, pentru că sinodalitatea este cu adevărat chemarea lui Dumnezeu pentru Biserica celui de-al treilea mileniu. Pornirea la drum în această direcție nu va fi lipsită de întrebări, dificultăți și încetiniri, dar putem fi siguri că ea ne va răsplăti de o sută de ori mai mult în fraternitate și în roadele vieții evanghelice. Este suficient să ne gândim la primul Sinod de la Ierusalim (cf. *Fap* 15). Cine știe cât efort a fost în spatele scenei! Dar știm cât de decisiv a fost acel moment pentru Biserica ce se naște.

Încheiem această scrisoare cu două pasaje din Documentul Pregător care ne pot inspira și însoți ca un *Vademecum*.

Capacitatea de a imagina un viitor diferit pentru Biserică și pentru instituțiile sale la înălțimea misiunii primite depinde în mare parte de alegerea de a demara procese de ascultare, dialog și discernământ comunitar, la care toți și fiecare să poată participa și contribui (nr. 9).

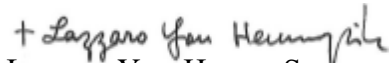
Amintim că scopul Sinodului și prin urmare al acestei consultări nu este să producă documente, ci „să facă să răsară vise, să trezească profeții și viziuni, să facă să înflorească speranțe, să stimuleze încredere, să panseze răni, să împletească relații, să învie zori de speranță, să învețe unul de la celălalt și să creeze un imaginar pozitiv care să lumineze mințile, să încălzească inimile, să redea forță mâinilor” (nr. 32).

Mulțumindu-vă pentru atenția acordată, vă asigurăm de rugăciunile noastre și vă dorim, vouă și comunităților voastre, un drum sinodal fericit și rodnic. Vă suntem aproape și mergem împreună cu voi! Și, prin noi, primiți recunoștința Papei Francisc, care se simte foarte apropiat de voi.

Încredințându-vă pe fiecare dintre voi sfintei Fecioare Maria a Bunei Căi, vă salutăm cordial în Domnul Isus.

Mario Card. GRECH
Secretar general
Al Sinodului Episcopilor

✠ Lazzaro YOU HEUNG SIK
Arhiepiscop-episcop em. de Daejeon
Prefect al Congregației pentru Cler